

ών γρί ο λίθος τοφές τὸν Σίουφον, ο αναγκω-  
νήσιος τὸν αναγκωντούμενον. ποιεῖ δὲ καὶ εἰ-  
πεῖς θυτημούσας εἰκόσιν ὅπερ τὸν άψιχων,  
τελεῖται.

Κυρτά, φλυγερίσσεσται\* τοφός μὴ τάλλον, αν-  
τεῖται δὲ μῆτρα κανούρημα γε καὶ ζάντα ποιεῖ  
πατότα, οὐδὲν δέλτα, οὐδὲν ποτε. δεῖ δὲ μεταφέ-  
ρειν, καθειταί τοφέται τοφέτερον, ξηπλὸν οὐκέτι  
καὶ μη φανερόν δέλτον, καὶ οὐ φιλοσοφία τὸ θέματον  
καὶ οὐ πολὺ διέχοσι θεωρεῖν, θεσσαλονίκης  
Δράχτας ἔφη τεττὸν δέλτα θαυματικόν, καὶ βε-  
μόν τοστὸν ἀμφοτέρον τὸ άδικούμενον κατα-  
φέρει. οὐδὲ τοστὸν ἀγνοεῖν καὶ κρεμάσσειν  
τὸν ἄντον δέλτα ἀμφοτέρον τοστὸν μῆτρα σταφέρτη  
τοῦ αὐτοῦ, καὶ ηὔτωθεν. οὐδὲ τὸν αἰαμαριάδην  
ταῖς πόλεσι, οὐ πολὺ διέχοσι τεττόν, οὐ δη-  
μονεία, καὶ δικαία μεταξύ τοῦ ἕστον. οὐδὲ δὲ τὰς  
αστεῖας τὰ πλεῖστα διὰ μεταφορᾶς, καὶ οὐ τὰς  
αφροστῆς απατῆς μέλμον γε καὶ νετερής δικαίων,  
διπλούμενος παρὰ τὸ οἰνοπίως δέλτον, καὶ ζειρά λέ-  
γον οὐ ψυχή τοις δημόσιοις, ζειρά δὲ πλαρτον. οὐδὲ  
διπλοφεγχείτων δέλτας αστεῖας δέλτον τοῦ μη-  
δονού φιστ, λέγον· οὐδὲ τὸ Σηπτόχειρον, οὐδὲ  
τέττηρες ἑαυτοῖς χαμόδενδρον διστοπει. οὐδὲ τὸ  
γιγνούμενό διατάπαιον διδύτης μεταφορᾶς γε, καὶ  
λέγεται μεταφορά· οὐδὲ λέγεται Θεόδωρος, τὸ  
αγναντό λέγον, γεγνεπι τοστὸν παράδιδειν δέλτον,  
καὶ μηδὲ οὐπεινος λέγει, τοφός πλωτόμενος  
διδέξαντα· δέσποιο οἰστοῖς γελούσιος τὰ πα-  
τερεποιητήρα· οὐδὲ δικαία ταῖς ποτε λεγομέ-  
ναι, τοφός δέλτων δέλτων ποτε χαμέτηλος δέλτη·  
οὐδὲ πεδιλαζέρειν τούτου δέλτη αἴματα λεγομέ-  
νη, δεῖ δικαίων δέλτον. ταῦτα δέλτα γεράμματα ποτε,  
οὐδὲ λέγει, λέγειν, αὐλά δέλτα μετατρέψεις δικαίων.  
δέλτη τὸ Θεοδώρου εἰς Νίκαιαν τὸν καθηρεφόδον,  
δράστης σε· περιποιεῖται γε λέγον τὸ δράστη-  
τερον, οὐ δέξαται· διδόντος δέλτης δέλτην τοστὸν  
οὐδὲ εἶπε, εἰ μηδὲν αἰσθανείται Θράκη δέλτη,  
οὐδὲ δέξει αἰσθεῖν δέλτην. οὐδὲ ποτε βούλει αὐτὸν πέ-  
σται. δεῖ δέλτα μεταφέρει περιποιήσαις λεγόν-  
τα. οὐτοῦ δέλτη τὰς αστεῖας δέλτη τὸ φαῖνα Αἴδι-  
ναιοις τοῖς θελατίσιν αρχέων, μηδὲν αρχέων δέλτη  
τοφόντοντασθεγέραν δέσποιαν δέλτην Ιστοράτης το-  
φάχων τὴν πόλει, αρχών δέλτην τοφόντοντασθε-  
γέραν δέλτην δέλτην αἰδεῖται τοφέντην, ποτε τοφέται,

A Vt enim se habet lapis ad Sisypnum, sic  
impudens ad id, cuius ipsum non pudet.  
Facit verò etiam hæc in iis, quæ proban-  
tur, imaginibus de inanimatis: Curux al-  
bescentes nunc hinc, nunc inde recur-  
runt, vt enim moueantur, &c viuant, fa-  
cit, omnia. Actus autem imitatio est. Ac o-  
portet trâsferre, vt dictum est prius, à pro-  
pinquis, & minimè apertis: vt etiam in  
Philosophia simile, vel in longè distanti-  
bus cernere solertia est, vt Archytas dixit  
idem esse arbitrum, & aram: ad utrumque  
enim quod iniuriam accepit, con-  
fugit. Aut si quis diceret, anchoram, & cre-  
mastram idem esse. ambo enim aliiquid idem.  
sed differunt in eo, quod alterum  
superne, alterum infernè pender. Et illud,  
Æquatas esse ciuitates, in longè distanti-  
bus idem, in superficie, & opibus æquale.  
Sunt autem & urbana plurima ex transla-  
tione. Et ex præcedenti deceptione: magis  
enim fit manifestum ipsum didicisse, cum  
contra se habet, & videtur dicere animus,  
quam vere: ego autem errabam. Et apo-  
phthegmatum urbana sunt ex eo, quia  
non dicunt, quod verba sonant, vt illud  
Stesichori, Cicadas apud se humi cantatu-  
ras. Et qua bene in modum ænigmatis  
formata sunt, ob idem iucunda sunt. Per-  
ceptio enim est, & dicitur translatio. Et  
quod dicit Theodorus, noua proferre, id  
quod fit, quando præter opinionem fit, &  
non, vt ille ait, ex priore opinione, sed vt  
in ridiculis, leuiter immutata. Quod va-  
lent etiam sales ab annominatione.  
erorem enim obiciunt, etiam in metris.  
Non enim vt audiens existimat. Ingre-  
diebatut autem habens sub pedibus per-  
niones. Ille verò putauit, calceamenta  
dicturum. Atque hoc simul ac dictum  
est, oportet manifestum esse. Annomina-  
tiones autem faciunt, vt dicat, non quod  
dicit, sed quod inuenit nomen, vt illud  
Theodori in Niconem citharædum, Thra-  
tei te. Simulat enim dicere Conturbat-  
te, & decipit. aliud enim dicit. Quam ob-  
rem discenti iucundum: quoniam si non  
existimet Thracem esse, non videbitur  
urbana esse. Et illud, Vis ipsum per-  
fasi. Oportet autem utrumque congruer-  
ter esse prolatum. Sic verò etiam urbana,  
vt affirmare. Atheniensibus archen  
archen non archen esse malorum, quæ-  
stum enim facere. Aut, vt Isocrates, ar-  
chen ciuitati archen esse malorum. utro-  
que enim modo, quod non putasset ali-  
quis dicturum, id dictum est: & cognitum  
est, verum esse. Archen enim affirmare